

ספר עזרא

עם מוח המקורת אשר נעם כמעות דוכרטו סטליו ינו בשעת שבע ועשרים
למלך הארד אדונו המלך עדנקשקו ילה היא שנת לאו כלק
טה טאריש הכירה והאם בצרעת

Esdras.

PARISIIS.

Ex officina Roberti Stephani, typographi Regii.

M. D. XLI.

עשו

עמי

Cum priuilegio Regis

pars operis Biblici.

Lugduni Batavorum
Ex Typographia FERDINANDI
Langmanni Orientalis
Anno Dom. 1635. C. XXV.

ובשנת אחת לכוּרש מלך פָּרַס לְכַלּוֹת דְּבַר-
 יְהוָה מִפִּי יִרְמְיָה הַעֵיר יְהוָה אֶת-רוּחַ
 בְּרִשׁ מֶלֶךְ פָּרַס וַיַּעֲבֹר-קוֹרֵי כָּבֵל-מַלְכוּתוֹ וְגַם-
 בְּמִכְתָּב לֵאמֹר : כֹּה אָמַר בְּרִשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לְכָל
 מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ נִתַּן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
 וְהוֹצֵאתִי פֶקֶד עָלַי לְבָנוֹת-לוֹ בַּיַּת בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר
 בַּיהוּדָה : מִיְּבָבֶם מְכַל-עִפּוֹ יְהִי אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ
 וַיַּעַל לִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בַּיהוּדָה וַיִּבֶן אֶת-בַּיִת יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם :
 וְכָל-הַנְּשֹׂאֵר מִכָּל-הַמְּקֻמֹת אֲשֶׁר-הוּצֵאתִי גֵרֵי-שֵׁט
 יִנְשְׂאֻהוּ גֵרֵי-נָשִׁים מִקְּמוֹ בְּכֶסֶף וּבְזָהָב וּבְכִרְבּוּשׁ
 וּבְכֶהֱמָה עִם-הַנְּדָכָרָה לְבַיַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
 בִּירוּשָׁלַם : וַיִּקְוּמוּ רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לַיהוּדָה
 וּבְנֵימָן וְהַכְּהֵנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל הָעֵיר הָאֱלֹהִים
 אֶת-רוּחוֹ לַעֲלוֹת לְבָנוֹת אֶת-בַּיִת יְהוָה אֲשֶׁר
 בִּירוּשָׁלַם : וְכָל-סְבִיבֵיתֵיהֶם הִזְקוּ בִידֵיהֶם
 בְּכֹל-כֶּסֶף בְּזָהָב בְּכִרְבּוּשׁ וּבְכֶהֱמָה וּבְמַנְדְּנֹת
 לְדַעַל עַל-בְּלֵתֵיהֶם : וְהַמֶּלֶךְ כֹּרְשׁ הוֹצִיא
 אֶת-בְּלֵתֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצִיא גֵרֵי-נָשִׁים וְגַם
 מִירוּשָׁלַם וַיִּתֵּן בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ : וַיִּצְיֵאֵם כֹּרְשׁ

כ' חס' ב' חס' ז' חס' כס' ז' חס' כס' ט' מל'

Faint bleed-through text from the reverse side of the page.

Eldras

Ex officina Roberti Stephani typographi Regii
 M. D. XLII

Cum privilegio Regis

מלך פרס על יד מתרדרת הגזבר ויספרם
לששבער הנשיא ליהודה :

ואלה מספרם אנרטלי זהב שלשים אנרטלי
כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים : כפורי

זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע מאות
ועשרה כלים אחרים אלף : כל פלים לזהב

ולכסף חמשרת אלפים וארבע מאות הכו
העלרה ששבער עם העלורת הגולה מבכר

לירושלם :
ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר ב

הגלרה נבוכד נצור מלך בכר לבבל וישובו
לירושלם ויהודה איש לעירו : אשר באו עם

זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן
מספר בני רחום בענרה מספר אנשי עם

ישראל : בני פרעש אלפים מאה שבעים
ושנים : בני שפטיה שלש מאות שבעים

ושנים : בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים :
בני פחת מואב לבני ישוע יואב אלפים שמונה

מאות ושנים עשר : בני עילם אלף מאתיים
חמשים וארבעה : בני זתוג תשע מאות
וארבעים

וארבעים וחמשה : בני זכאי שבע מאות וששים :
בני בני שש מאות ארבעים ושנים : בני בכי

שש מאות עשרים ושלשה : בני עזר אלף
מאתיים עשרים ושנים : בני אדניקם שש

מאות ששים ושלשה : בני בני אלפים חמשים
וששה : בני עדין ארבע מאות חמשים

וארבעה : בני אטר ליחזקיה תשעים ושמונה :
בני בעי שלש מאות עשרים ושלשה : בני יורה

מאה ושנים עשר : בני חשם מאתיים עשרים
ושלשה : בני גבר תשעים וחמשה : בני בית לחם

מאה עשרים ושלשה : אנשי נטפה חמשים
וששה : אנשי ענתות מאה עשרים ושמונה :

בני עזמות ארבעים ושנים : בני קרית ערים
כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה :

בני הרמה ונבע שש מאות עשרים ואחד : אנשי
מבמס מאה עשרים ושנים : אנשי בית אל

והעי מאתיים עשרים ושלשה : בני נבו חמשים
ושנים : בני מגביש מאה חמשים ושלשה :

בני עילם אחר אלף מאתיים חמשים
וארבעה : בני חרם שלש מאות ועשרים :
בני

ב טבל

ב ובעסו

ב

ב

ב מל ית ו

סימ קדמו

רעד כתי תענ

עזר

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

בְּנֵי־לֵד חֲדָיִד וְיֶזְנוֹ שֶׁבַע מְאוֹרֵת עֲשָׂרִים
 וְחֲמִשָּׁה : בְּנֵי יֶרְחוֹ שְׁלֹשׁ מְאוֹרֵת אַרְבָּעִים
 וְחֲמִשָּׁה : בְּנֵי סְנָאָרָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ
 מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים : הַכְּהֻנִּים בְּנֵי יַדְעִיָּה לְבֵית
 יֵשׁוּעַ תִּשְׁעַת מֵאוֹת שֶׁבַעִים וּשְׁלֹשָׁה : בְּנֵי אֶמֶר
 אֶלֶף חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם : בְּנֵי פִשְׁחֹר אֶלֶף מֵאֵתִים
 אַרְבָּעִים וּשְׁבַעָה : בְּנֵי חֶרֶם אֶלֶף וּשְׁבַעָה
 עֶשֶׂר : הַלְוִיִּם בְּנֵי יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל לְבְנֵי הַזְּדוּיָה
 שֶׁבַעִים וְאַרְבָּעָה : הַמְּשֻׁרָרִים בְּנֵי אֶסָף מֵאָה
 עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה : בְּנֵי הַשְּׁעָרִים בְּנֵי־שְׁלוֹם
 בְּנֵי־אֵטוֹר בְּנֵי־טַלְמָן בְּנֵי־עֵקוֹב בְּנֵי חֲטִיטָא בְּנֵי
 שִׁבְיָה הַכֹּל מֵאָה שְׁלֹשִׁים וְתִשְׁעָה : הַנְּתִינִים
 בְּנֵי־צִיחָא בְּנֵי־חֲשׂוּפָא בְּנֵי טַבְעוֹת : בְּנֵי־קָרֶם
 בְּנֵי־סִיעָהא בְּנֵי פְדוּן : בְּנֵי־לְבָנָה בְּנֵי־חֲנָבָה
 בְּנֵי עֵקוֹב : בְּנֵי־חֲנָבָה בְּנֵי־שְׁמֹלִי בְּנֵי חֲנָן : בְּנֵי־גִדְלָה
 בְּנֵי־גַחַר בְּנֵי רֵאִיָּה : בְּנֵי־רַעְיָן בְּנֵי־נְקוּדָא בְּנֵי
 גִזְם : בְּנֵי עֲזִיא בְּנֵי־פֶסַח בְּנֵי־בְּסִי : בְּנֵי־אֶסְנָא
 בְּנֵי־מַעֲוֹנִים בְּנֵי נַפְיָסִים : בְּנֵי־בְּקָבוֹק בְּנֵי־
 חֲקוּפָא בְּנֵי חֶרְחֹר : בְּנֵי־בַצְלוֹת בְּנֵי־מַחֲדָא
 בְּנֵי חֲרִשָּׂא : בְּנֵי־בְּרָקוֹס בְּנֵי־סִיסְדָּא בְּנֵי־

מל
 ג
 מל
 חס
 ג
 חס
 ב' ח' חס' ו'ל'
 מל
 ג' וכת' ח'
 ל כת' ח'
 ב' ח' חס' ו'ל'
 מל
 עמ'י
 פ
 עוסים
 ק
 ל
 ל

תַּמָּח : בְּנֵי נַעֲיָח בְּנֵי חֲטִיפָא : בְּנֵי עַכְדִּי
 שְׁלֹמֹה בְּנֵי־סִטִּי בְּנֵי־חֲסַפְרַת בְּנֵי פְרוּדָא :
 בְּנֵי־יַעֲלָה בְּנֵי־דְרָקוֹן בְּנֵי גִדְלָה : בְּנֵי שְׁפַטְיָה
 בְּנֵי־חֲטִייל בְּנֵי פְכַרְת הַזְּבֻיִים בְּנֵי אֲמִי : כָּל־
 הַנְּתִינִים וּבְנֵי עַכְדִּי שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת תִּשְׁעִים
 וּשְׁנָיִם : וְאֵלֶּה הָעוֹלָיִם :
 מִתַּל מְלָח תַּל חֲרִשָּׂא כְרוּכ אֲדָן אֶמֶר וְלֹא
 יָבֹאוּ לְהַגִּיד בֵּית אֲבֹתָם וּזְרַעָם אִם־מִי־שְׂרָאֵל
 הֵם : בְּנֵי־דְלִיָּה בְּנֵי־טוֹכִיָּה בְּנֵי נְקוּדָא שֵׁשׁ
 מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם :
 וּמִבְּנֵי הַכְּהֻנִּים בְּנֵי חֲבִיָּה בְּנֵי הַקּוּץ
 בְּנֵי כְרוּלִי אֲשֶׁר לָקַח מִכְּנֹזֵרֵת בְּרוּלִי הַגִּלְעָדִי
 אִשָּׁה וַיִּקְרָא עַל־שֵׁמֶם : אֵלֶּה בְּקִשׁוֹ כְּתָבָם
 הַמְּתִיחִשִׁים וְלֹא נִמְצְאוּ וַיִּנְאַלוּ מִן־הַכְּהֻנָּה :
 וַיֹּאמֶר הַתְּדַשְׁתָּה לָּהֶם אֲשֶׁר לֹא־יֵאָכְלוּ
 מִקֹּדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים עַד־עַמֹּד כֹּהֵן לְאוֹרִים וּלְתַמִּים :
 כָּל־חֲקָהֶל בְּאַחַד אַרְבַּע רְבוּזָא אֲלָפִים שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת שָׁשִׁים : מְלֶכֶד עַכְדִּיָּה וְאִמְהַתִּיהֶם
 אֵלֶּה שְׁבַעַת אֲלָפִים שְׁלֹשׁ מְאוֹרֵת שְׁלֹשִׁים
 וּשְׁבַעָה וְלָהֶם מְשֻׁרָרִים וּמְשֻׁרָרוֹת מֵאֵתִים :

סוסייהם שבע מאורת שלשים וששה פרדיהם
מאתים ארבעים וחמשה : גמליהם ארבע
מאורת שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים
שבע מאות ועשרים :

ומראשי האבות בכאם לבית יהוה אשר
בירושלם התנדבו לבירת האלהים להעמידו
על מבוננו : בכחם נתנו לאוצר המלאכה זהב
דרבמונים שש רבאורת ואלף וכסף מניס
חמשת אלפים וכתנת כהנים מאה :

וישבו הכהנים והלויים ומן העם
והמשוררים והשוערים והנתנים בעריהם וכל
ישראל בעריהם :

ויגע החדש השביעי וכני ישראל בערים ג
ויאספו העם באיש אחד אל ירושלם :

ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים
וזרבבל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח
אלהי ישראל להעלורת עליו עלורת ככתוב
בתורת משה איש האלהים : ויבנו המזבח
על מבונתיו כי באימה עליהם מעמי הארצות
ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב :

ויעשו

ויעלו ק

ויעשו את חג הסכות ככתוב ועלות יום ביום
במספר במשפט דבר יום ביומו : ואחרי כן

עלרת תמיד ולחדשים ולכל מועדי יהוה
המקדשים ולכל מתנדב נרבה ליהוה :

מיום אחד לחדש השביעי החלו להעלורת
עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד :

וינתנו כסף לחצקים ולחרשים מאכר ומשתח ושמן
לצדנים ולצדדים להביא עצי ארזים מן הלבנון

אלים יפא ברשין כודש מלך פרס עליהם :
ובשנה הענית לכאם

אל בית האלהים לירושלם כחדש השני החלו
זרבבל בן שאלתיאל וישוע בן יוצדק ושאר

אחיהם הכהנים והלויים וכל הפאים מהשבי
ירושלם ויעמידו את הלויים מבן עשרים שנה

ומעלה לנצח על מלאכת בית יהוה : ויעמד
ישוע בננו ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודרה

כאחד לנצח על עשיית המלאכה בבירת
האלהים בני הנודד בניהם ואחיהם הלויים :

ויסדו הכנים את היכל יהוה ויעמידו הכהנים
מלבשים בחצרות והלויים בני אסף במצלתים

להלל B.I.

212

ל' מ' מוסר ל'

ל' מ' ע

ה' סס'

ל' סס' א'

ל' דסמ'

ל' עס'

ל' זל' אל עשה

ה' ס

ל' זל' סס'

להלל את יהוה על ידי דויד מלך ישראל :
 וייענו בהלל ובהודת ליהוה
 כי טוב כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם
 הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה על חוסד
 בית יהוה : ורבים מהכהנים והלויים וראשי
 האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון
 בנסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול
 ורבים בתרועה בשמחה להרים קול : ואין
 העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בני
 העם כי העם מדיעים תרועה גדולה והקור
 נשמע עד למרחוק :
 וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הגולה בנים ה
 היכל ליהוה אלהי ישראל : ויגשו אל
 זרבל ואל ראשי האבות ויאמרו להם נבנה
 עמכם כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא אנחנו
 זכחים מימי אסר הדן מלך אשור המעלה
 אתנו פה : ויאמר להם זרבל וישוע ושאר
 ראשי האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות
 בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי
 ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס :
 ויהי

5 כתיב כן

3 כ

כ' מל

5 מל וכו

5 כעס

5 כ

ויהי עם הארץ מרפים ידי עם יהודה ומבלחים
 אותם לבנות : וסברים עליהם יועצים
 להפר עצתם כר ימי כורש מלך פרס ועד
 מלכות דרוש מלך פרס : ובמלכות אחשורוש
 בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישבי יהודה
 וירושלם : וכימי ארתחששתא כתב בשלם
 מתדרת טבאל ושאר בנותו על ארתחששתא
 מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרגם
 ארמית : רחום בעל טעם ושמשי ספרא
 כתבו אגרה חדה על ירושלם לארתחששתא
 מלכא בנמא : אדין רחום בעל טעם ושמשי
 ספרא ושאר בנותהון דיניא ואפרסתביא
 טרפליא אפרסיא ארכוי בכליא שושנביא
 דהויא עלמיא : ושאר אמיא די הגלי
 אסנפור רבא ויקירא והותב המו בקריא די
 שמרין ושאר עבר נהרה וכענת : דנה פרשנן
 אנתא די שלחו עלוהי על ארתחששתא
 מלכא עבדיך אנש עבר נהרה וכענת :
 דייע להוא למלכא די יהודיא די
 סליקו מן לותך עלינא אתו לירושלם קריתא
 מרתא B.ii.

ומנהלים

5 לשון חנני

כ' כתיב ליע

5 כ

כ' כתיב

5 כ

5 כ חקית

5 כ

5 כ

5 כ

עכד

ק

ב' להם מן שם לכם ביתה דנה לבניא
 ואשרנא דנה לשכללה : אדין
 כנמא אמרנא להם מן אנון שמהת גבריא די
 דנה כנינא בנין : ועין אלההם הות על שבי
 יהודיא ולא כטלו המו עד טעמא לדריוש יהר
 ואדין יתיבין גשתונא על דנה :
 פרשנן אגרת די שלח תתני פחת עבר נהרה
 ושתר בוזני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה
 על דריוש מלכא : פתנמא שלחו עלוהי וכדנה
 בתיב בניה לדריוש מלכא שלמא כלא :
 ידוע להוא למלכא די אולנא ליהוד
 מדינתא לבית אלהא רכא והוא מתבנא אבן
 גלל ואע מתשם כבתליא ועכידתא דך אספרנא
 מתעכדא ומעלח בידהם : אדין שאלנא לשביא
 אלך כנמא אמרנא להם מן שם לכם טעם
 ביתא דנה למכניה ואשרנא דנה לשכללה :
 ואף שמהתהם שאלנא להם להודעותך די
 נכתב שם גבריא די כראשהם :
 וכנמא פתנמא התיבונא לממר אנחנא המו
 עכדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין ביתה די
 הות

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

הוה כנרה מקדמרת דנה שנין שניאן ומלך
 לישראל רב בנהי ושכללה : להן מן די
 הרניו אכהתנא לאלה שמיא יחב המו ביד
 נבוכד נצר מלך בכל בסדיא וביתה דנה סתרה
 ועמה הגלי לבבל : ברם בשנת חדא לכורש
 מלכא די בכל כורש מלכא שם טעם בירת
 אלהא דנה לבנא : ואף מאניא די בית
 אלהא די דהכא וכספא די נבוכד נצר הנפק
 מן היכלא די בירושלם והיכל המו להיכלא
 די בכל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די
 בכל ויהיבו לששבער שמה די פחה שמה :
 ואמר לה אלה מאניא שא אול אחרת המו
 בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על
 אתרה :
 אדין ששבער דך אתא יחב אשיא די בית
 אלהא די בירושלם ומן אדין ועד כען מתבנא
 ולא שלים : וכען הן על מלכא טוב יתבקר
 בבית גנזיא די מלכא תמה די בככל הן איתי
 די מן כורש מלכא שים טעם למכנא בירת
 אלהא דך בירושלם ורעית מלכא על דנה ישלח
 עלונא

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

עלינא : בארין
 דריוש מלכא שם טעם וברוי בבית ספרניא
 די גנויא מהחתין תמה בכבל : והשתבח
 באחמתא בבירתא די במדי מדינתא מגלה
 חרה ובן כתיב פגה דכרונה : בשנת חרה
 לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בירת
 אלהא בירושלם ביתה יתבנא אתר די דכחין
 דכהין ואשהי מסובלין רומה אמין שתין פתיה
 אמין שתין : נדבכין די אכן גלל תלתא
 ונדבך די אע חרת ונפקתא מן בירת מלכא
 תתיהב : ואף מאני בית אלהא די דהכה
 ובספא די נבוכד נער הנפק מן היכלא די
 בירושלם והיכל לבבל יחתיכון ויהך להיכלא
 די בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא :
 בען תתני פחר עבר נהרה שתר בוזני
 ובנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה רהיקין
 הו מן תמה : שבקו לעבדות בית אלהא
 דך פחת יהודיא ולשבי יהודיא בית אלהא
 דך יבנון על אתרה : ומני שים טעם למא
 די תעבדון עם שבי יהודיא אלך למבנא בית
 אלהא

ל כתי' ה'

ל כתי' ט'

ל כתי' י'

אלהא דך ומנכסי מלכא די מרת עבר נהרה
 אספרנא נפקתא תהוא מתיחבא לגבריא
 אלך די לא לבטלא : ומה השרון ובני
 תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיא
 חנטיין מלח חמר ומשה במאמר בהני די
 בירושלם להוא מתיחב להם יום ביום די לא
 שלו : די להון מהקרבין ניהוחין לאלה שמיא
 ומצלין לחיי מלכא ובגוהי : ומני שים טעם
 די כל אנש די יהשנא פתנמא דנה יתנסה אע
 מן ביתה וזקיף יתמחא עלוי וביתה נולו
 יתעבד על דנה : ואלהא די שבן שמה תמה
 ימנר כל מלך ועם די ישלח ידה להשניא
 לחבלה בית אלהא דך די בירושלם אנא
 דריוש שמת טעם אספרנא יתעבד :
 ארין תתני פחת עבר נהרה שתר
 בוזני ובנותהון לקבר די שלח דריוש מלכא
 פנמא אספרנא עבדו : ושבי יהודיא בנין
 ומצלחין בנבואת חגי גביאה וזכריה בר עדוא
 ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם
 כורש ודריוש וארתהששתא מלך פרס :

יח כטעם לחזק

ל וז' חשתי

יח כטעם

כ כתי' ל"ג

ל חל

ל וקר ושמת שכן

ל

יח כטעם

לפאר את בית יהוה אשר בירושלם : ועלי
הטוה חסד לפני המלך ויועציו ולכל שרי המלך
הגברים ואני התחזקתי כיד יהוה אלהי עלי
ואקבצה מישראל ראשים לעלות עמי :

ב' ח' ז' ו' מל

והתיחשם העלים עמי במלכות ארתחשסתא
המלך מבבל : מבני פינחס גרשם מבני איתמר
דניאל מבני דוד חטוש : מבני שבניה מבני
פרעש זבריר וועמו התיחש לזכרים מארה
וחמשים : מבני פחת מואב אליהוועני בן
זרחיה ועמו מאתים הזכרים : מבני שבניה בן
יחזיאל ועמו שלש מאות הזכרים : ומבני

ח' ט' ד' ו' חס

ב'

ח' ט' ט'

ערין עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים :
ומבני עילם ישעיר בן עתליה ועמו שבעים
הזכרים : ומבני שפטיה זבריה בן מיכאל
ועמו שמנים הזכרים : מבני יואב עבדיה בן
יחזיאל ועמו מאתים ושמנה עשר הזכרים :

ב' מל

ומבני שלומית בן יוספיה ועמו מאה וששים
הזכרים : ומבני בכי זבריה בן בכי ועמו עשרים
ושמנה הזכרים : ומבני עוגר יוהנן בן
הקטן

ב' כס'

הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים : ומבני
אדניקם אחרנים ואלה שמותם אליפלט
יעואל ושמעיה ועמהם ששים הזכרים : ומבני
בגוי עותי וזביר ועמו שבעים הזכרים :

יעואל ק זכור ק

ואקבצם אל הנהר הבא אל אהוזא ונחנה
שם ימים שלשה ואכינרה בעם ובכהנים ומבני
לוי לא מעאתי שם : ואשלחה לאליעזר

ב'

לאריאל לשמעיה ולאנתן וליריב ולאנתן
ולנתן ולזבריר ולמשלם ראשים וליויריב
ולאנתן מבינים : ואוצאה אותם על

ב' טעס

ז' טעז

אדו הראש בכספיה המקום ואשימה בפיהם
דברים לדבר אל אדו אחיו הנתונים בכספיה
המקום להביא לנו משרתים לבית אלהינו :

ב' זכסו

ב' זמל

הענינים ק

ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה עלינו איש
שכל מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה
ובניו ואחיו שמנה עשר : ואת השביה

ד' חלסס

ד' זגין

ואתו ישעיר מבני מררי אחיו וכניהם
עשרים : ומן הנתונים שנתן דויד
והשרים לעבדת הלזים נתינים מאתים ועשרים
בלם נקבו בשמות : ואקרא שם עום על הנהר

אהוא

והכהנים והלויים מעמי הארצות בתועבתיהם
 לכנעני החתי הפרזי היבוסים והעמני המאבי
 המצרי והאמרי : כי נשאו מבנותיהם להם
 ולבניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארצות
 ויד השרים והסגנים היתרו במעלה הזו
 ראשונה : וכשמעי את
 הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה
 משער ראשי וזקני ואשבה משומם :
 ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על
 מעלה הגולה ואני ישב משמם עד למנחרת
 הערב : ובמנחת הערב קמתי מתעניתי
 ובקרעי בגדי ומעילי ואברעה על ברפי ואפרשה
 בפני אלהי הוזה אלהי : ואמרה אלהי בשתי
 ונבלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונותינו
 רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים :
 מימי אבותינו אנחנו באשמה גדלה עד היום
 הזה ובעונותינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד
 מלכי הארצות בהרב בשבי ובכזה ובכשרת
 פנים בהיום הזה : ועתה במעט דנע היתה
 תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה
 ולתת

ג מל

ב

כ לט
כעס לקחור

ג

ג

ז חס כסי

ב

ולתת לנו יתד במקום קדשו להאיר עינינו
 אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו : כי
 עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו
 ויש עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה
 לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתינו
 ולתת לנו גדר ביהודה ובירושלם : ועתה מה
 נאמר אלהינו אחרי זאת כי עזבנו מצותיך :
 אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר הארץ
 אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא
 בנדת עמי הארצות בתועבתיהם אשר מלאוה
 מפה אל פה בטמאתם : ועתה בנותיכם אל
 תתנו לבניהם ובנותיהם אל תשאנו לבניכם
 ולא תדרשו שלכם וטובתם עד עולם למען
 תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם
 לבניכם עד עולם : ואחרי כל הבא עלינו
 במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה כי אתה
 אלהינו חשבת למטור מעונינו ונתתנו לנו
 פליטה בזאת : הנשוב להפר מצותיך
 ולהתחמץ בעמי התעבות האלה הלא תאנף
 בנו עד בלה לאין שארית ופליטה :

ז חס לכב

זח כטע

ב מל ככתי

כ' ז דאורי
חס

ז חס כסי

ב כטע כן
ט

ז

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל צְדִיק אֲתָה כִּי
 נִשְׁאַרְנוּ פְּלִיטָרָה בְּהַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּנוּ לִפְנֶיךָ
 בְּאִשְׁמֹתֵינוּ כִּי אֵין לַעֲמֹד לִפְנֶיךָ עַל־זֹאת :
 וּבְהַתְּפִלֵּל עֲזָרָא וּבְהַתְּוֹדֹתוֹ בְּכָה וּמִתְנַפֵּל לִפְנֵי
 בֵּית הָאֱלֹהִים נִקְבְּצוּ אֵלָיו מִיִּשְׂרָאֵל קָהָל רַב
 מְאֹד אַנְשִׁים וְנָשִׁים וְיֻלְדִים כִּי כָבוּ הָעַם הִרְבֵּה
 בְּכָה : וַיַּעַן שְׂכַנְיָה בֶן־יְחִיאֵל מִבְּנֵי עֹלָם וַיֹּאמֶר
 לְעֹזְרָאֵת אֲנַחְנוּ מַעֲלָנוּ בְּאֱלֹהֵינוּ וְנָשָׁב נָשִׁים
 נְכַרְיֹת מֵעַמֵּי הָאָרֶץ וְעַתָּה יֵשׁ־מִקּוֹה לְיִשְׂרָאֵל
 עַל־זֹאת : וְעַתָּה נִבְרַת כְּרִית לְאֱלֹהֵינוּ לְהוֹצִיא
 כָּל־נָשִׁים וְהַנּוֹלֵד מֵהֶם בְּעֵצַת אֲדָנָיו וְהַחֲרָדִים
 בְּמַצּוֹת אֱלֹהֵינוּ וּבַתּוֹרָה יַעֲשֶׂה : קוֹם כִּי־עֲלֶיךָ
 הַדְּבָר וְאֲנַחְנוּ עִמָּךְ חֹק וְעֵשֶׂה :
 וַיִּקֶּם עֲזָרָא וַיִּשְׁבַּע אֶת־שָׂרֵי הַכְּהֻנִּים הַלְוִיִּם
 כָּל־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת בְּדַבַּר הַזֶּה וַיִּשְׁבְּעוּ : וַיִּקֶּם
 עֲזָרָא מִלִּפְנֵי בֵּית הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ אֶל־לְשֶׁבֶת
 יְהוּחָנָן בֶּן־אֱלִישִׁיב וַיֵּלֶךְ שָׁם לֶחֶם לֹא אָכוּ
 וּמִים לֹא־שָׁתָה כִּי מִתְאַבֵּל עַל־מַעַל הַגּוֹלָה :
 וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בִּיהוּדָה וּירוּשָׁלַם לְכָל בְּנֵי הַגּוֹלָה
 לְהַקְבִּץ יְרוּשָׁלַם : וְכָל אִשׁוֹר לֹא־יָבֹא לְשִׁלְשֶׁת
 חֳמִישִׁים

י' כטעם
 ל מל ג' מל
 י'
 ל עלם
 ב' כ' ק
 י' כטעם
 ב' כ' ימיו
 קלד
 ט' רל
 ג'
 ג' ח' חס'

הַיָּמִים בְּעֵצַת הַשָּׂרִים וְהַזְּקֵנִים יַחְרָם כָּל־דְּכוּשׁוֹ
 וְהוּא יִבְדֵּל מִקְהַל הַגּוֹלָה :
 וַיִּקְבְּצוּ כָּל־אֲנָשֵׁי יְהוּדָה וּבְנֵימָן יְרוּשָׁלַם
 לְשִׁלְשֶׁת הַיָּמִים הַזֶּה חֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי בְּעֶשְׂרִים
 בַּחֹדֶשׁ וַיִּשְׁכּוּ כָּל־הָעָם בְּרַחוּב בֵּית הָאֱלֹהִים
 מִרְעִידִים עַל־הַדְּבָר וּמִהַנְּשָׁמִים :
 וַיִּקֶּם עֲזָרָא הַכֹּהֵן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אַתֶּם
 מַעֲלָתֶם וַתִּשְׁכּוּ נָשִׁים נְכַרְיֹרָת לְהוֹסִיף עַל־
 אֲשַׁמַּת יִשְׂרָאֵל : וְעַתָּה תָּנוּ תּוֹדָה לַיהוָה
 אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם וַעֲשׂוּ רְצוֹנוֹ וְהַבְּדִלוּ מֵעַמֵּי הָאָרֶץ
 וּמִן־הַנָּשִׁים הַנְּכַרְיֹת :
 וַיַּעֲנוּ כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמְרוּ קוֹל גְּדוֹל בֶּן כַּדְּבָרֶיךָ
 עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת : אֲכַל הָעָם רַב וְהֵעֵת נְשָׁמִים
 זָאִין כַּח לַעֲמֹד בַּחוּץ וְהַמְּלֹאכָה לֹא־לְיוֹם אֶחָד
 וְלֹא לְשָׁנַיִם כִּי הִרְבִּינוּ לַפֶּשַׁע בְּדַבַּר הַזֶּה :
 יַעֲמְדוּ־שָׂרֵינוּ לְכָל־הַקָּהָל וּכְרָא אִשׁוֹר בְּעֵרְיָנוּ
 הַהֲשִׁיב נָשִׁים נְכַרְיֹת יָבֹא לַעֲתִים מִזְּמַנִּים
 וְעִמָּהֶם זְקֵנֵי־עִיר וְעִיר וְשִׁפְטִיָּה עַד לְהֲשִׁיב חֲרוֹן
 אַף־אֱלֹהֵינוּ מִמֶּנּוּ עַד לְדַבַּר הַזֶּה : אֲךָ יוֹנְתָן
 בֶּן־עֲשָׂה־אֵל וַיְחַזִּיחַ בֶּן־תְּקוּהָ עָמְדוֹ עַל־זֹאת
 חֳמִישִׁים

ל חס'
 ג' חס' כס'
 ל זכר' ק
 כדבך
 ל'
 ג' מל
 ג'
 ג' חס' כס'
 ג' חס' כס'
 ג' חס' כס'

שֵׁם כַּמְדִּינָרָה בָרַעָה גְדֹלָה וּבְחַרְפָּהּ וְחוֹמֶרֶת
 יְרוּשָׁלַם מִפְרָצֶת וּשְׁעָרֶיהָ נִצְתוּ בְאֵשׁ :
 וַיְהִי בְשִׁמְעִי אֶרֶץ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יִשְׁכְּבוּ
 וְאִבְכּוּ וְאֶת־אֲבֵלָה יָמִים וְאֵהִי עִם וּמִתְפַּלְלִי
 לִפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם : וְאָמַר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי
 הַשָּׁמַיִם הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֹׁמֵר הַבְּרִית וְחֹסֵד
 לְאֶהֱבִיו וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָיו : תְּהִי־נָא אֲזוּנְךָ
 קִשְׁבָת וְעֵינֶיךָ פְתוּחוֹת לִשְׁמַע אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִתְפַּלֵּל לִפְנֶיךָ הַיּוֹם יוֹמָם וּלְיַלְלוּ
 עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ וּמִתּוֹדָה עַל־חַטָּאת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־חָטְאוּ לָךְ וְאֲנִי וּבִירַת־אֲבִי
 חָטְאוּ : חֲבַל חֲבַלְנוּ לָךְ וְלֹא־שִׁמְרֵנוּ אֶת־
 הַמִּצְוֹת וְאֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
 צִוִּיתָ אֶת־מֹשֶׁה עַבְדְּךָ : זְכַרְנָא אֶת־הַדְּבָר
 אֲשֶׁר צִוִּיתָ אֶת־מֹשֶׁה עַבְדְּךָ לֵאמֹר אַתֶּם
 תִּמְעְלוּ אֲנִי אֶפְיָץ אֶתְכֶם בְּעַמִּים :
 וְשִׁכְתֶם אֵלַי וּשְׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי
 וַעֲשִׂיתֶם אִתְּם אִם־יְהִי נִדְחַכֶם בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם
 מִשָּׁם אֶקְבָּצְכֶם וְהִקְיִאתִים אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 בְּחַרְתִּי לְשִׁכֵּן אֶת־שְׁמִי שָׁם : וְהֵם עַבְדֶּיךָ
 וְעַמְּךָ

א' וזל כס"ט
 ב' כטע"ב כס"א
 ג' למה זח
 ד'
 ה'
 ו'
 ז' פסוק אל על
 ח'
 ט'
 י' חס' כס"י
 י"א ב' מל'
 י"ב י"ג

וְעַמְּךָ אֲשֶׁר פָּדִיר־תָּ בְּכַחֲךָ הַגָּדוֹל וּבִיָּדְךָ
 הַחֲזָקָה : אֲנִי אֲדַנִּי תְהִי־נָא אֲזוּנְךָ קִשְׁבָת
 אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּפִלַּת עַבְדֶּיךָ הַחֲפִצִּים
 לִירְאָה אֶת־שְׁמֶךָ וְהַעֲלִיחָה־נָא לְעַבְדְּךָ הַיּוֹם
 וְתִנְהוּ לְרַחֲמִים לִפְנֵי הָאִישׁ הַזֶּה וְאֲנִי הֵייתִי
 מִשְׁקָה לְמֶלֶךְ :
 וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ נִיסָן שְׁנַת עֶשְׂרִים לְאַרְתַּחְשַׁסְתָּא
 הַמֶּלֶךְ יוּן לִפְנָיו וְאִשָּׁא אֶת־הַיּוּן וְאֶתְנָה לְמֶלֶךְ
 וְלֹא־הֵייתִי רֹעַ לִפְנָיו : וַיֹּאמֶר לִי הַמֶּלֶךְ מְדוּעַ
 פָּנֶיךָ רָעִים וְאֵתָה אֵינְךָ הוֹלָה אִין זֶה כִּי־אִם
 רֹעַ לֵב וְאִירָא הִרְבָּה מְאֹד : וְאָמַר לְמֶלֶךְ
 הַמֶּלֶךְ לְעוֹלָם יַחֲוֶה מְדוּעַ לֹא־יָרְעוּ פְנֵי אֲשֶׁר
 הָעִיר בֵּית־קְבָרוֹת אֲבֹתַי חִרְבָה וּשְׁעָרֶיהָ אֲבֵלוּ
 בְּאֵשׁ : וַיֹּאמֶר לִי הַמֶּלֶךְ עַל־מַה־זֶּה אֵתָה
 מִבְּקָשׁ וְאֶתְפַּלֵּל אֶל־אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם : וְאָמַר
 לְמֶלֶךְ אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־יֵיטֵב עַבְדְּךָ
 לִפְנֶיךָ אֲשֶׁר תִּשְׁלַחְנִי אֶל־יְהוּדָה אֶל־עִיר קְבָרוֹת
 אֲבֹתַי וְאֶכְנְנָה : וַיֹּאמֶר לִי הַמֶּלֶךְ וְהַשְׁגִּילִי
 וְשִׁבְרֵת אֶעֱלוּ עַד־מַתִּי יְהוּדָה מִהַלְכְּךָ וּמַתִּי
 תִּשׁוּב וַיֵּיטֵב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַחְנִי וְאֶתְנָה לוֹ
 וְעַמְּךָ

א' מלע"ל וזח
 ב' קוז' קדש
 ג'
 ד' מל'
 ה' ט"ו רמ"ז
 ו'
 ז' יד ט"ו על
 ח' זל זל
 ט'
 י' י"ג

זמן : ואומר למלך אם על המלך טוב אגרות
 יתגור לי על פחזורת עבר הנהר אשר יעבירוני
 עד אשר אבוא אליהודה : ואגרת אל-
 אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן לי
 עצים לקרורת את שערי הכירה אשר לבית
 ולחומת העיר ולבית אשר אבוא אליו ויתן לי
 המלך כיד אלהי הטובה עלי : ואבוא אל-
 פחוות עבר הנהר ואתנה להם את אגרות
 המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים :
 וישמע סנבלט החרני וטוביה
 העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר בא
 אדם לבקש טובה לבני ישראל : ואבוא אל-
 ירושלם ואהי שם ימים שלשה : ואקום לילה
 אני ואנשים מעט עמי ולא הגדתי לאדם מה
 אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלם ובהמה
 אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רוכב בה :
 ואצאה בשער הגיא לילה ואל פני עין התנין
 ואל שער האשפות ואהי שבר בחמת ירושלם
 אשר הם פרצים ושעריה אכלו באש :
 ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין
 מקום

ב' מל'

ג' מל'

ו' חס' בלש'

ז' חס' בלש'

ח' חס'

ט' חס' ערונס'

ק'

מקום לפהמה לעבר תחתי : ואהי עלה בנחל
 לילה ואהי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער
 הגיא ואשוב : והסגנים לא ידעו אנה הלכתי
 ומרה אני עשה וליהודים ולכהנים ולחרים
 ולסגנים וליתר עשי המלאכה עד כן לא
 הגדתי : ואומר אלהם אתם ראים הרעה
 אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה
 גצתו באש לכו ונבנה את חומת ירושלם ולא
 נהיה עוד חרפה : ואגיד להם את יד אלהי
 אשר היא טובה עלי ואף דברי המלך אשר
 אמר לי ויאמרו נקים ובנינו ויחזקו ידיהם
 לטובה : וישמע
 סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וגשם
 הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה הדבר
 הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם
 מרדים : ואשיב אתם דבר ואומר להם
 אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו
 נקים ובנינו ולכם אין חלק וצדקת וזכרון
 בירושלם : ויקם אלישיב הכהן הגדול
 ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן המרה
 קדשוה

ב' דגש'

ג' חס'

ד' כס'

ה' מל'

ו' דגש'

ז' חס' ק' מל'

ח' בלש'

ט' חס'

י' כ' בעס'

יא' מלכע'

יב' מל'

קדשוהו ויעמידו דלתותיו וער-מגדל המאר-
 קדשוהו עד מגדל הנגאל :
 ועל-ידו בנו אנשי ירחו ועל-ידו
 בנה זכור בן-אמרי : ואת שער הדגים בנו
 בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתותיו מנעוליו
 וכריחיו : ועל-ידם החזיק מרמות בן-אוריה
 בן-הקויז ועל-ידם החזיק משלם בן-ברכיה
 בן-משיובאל ועל-ידם החזיק צדוק בן-בענא :
 ועל-ידם החזיקו התקועים ואדיריהם לא-
 הביאו צורם בעבדת אדניהם : ואת
 שער הישנה החזיקו יודע בן-פסח ומשלם בן-
 בסודיה המה קרוהו ויעמידו דלתותיו ומנעוליו
 וכריחיו : ועל-ידם החזיק מלטיה הנבעני
 וידון המרגתי אנשי גבעון והמצפור : לכסא
 פחת עקר הנהר : על-ידו החזיק עזיאל
 בן-חרהיה צורפים ועל-ידו החזיק חנניה בן-
 הרקחים ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה :
 ועל-ידם החזיק רפיר בן-חור שר חצי פלך
 ירושלם : ועל-ידם החזיק ידיה בן-חרומף
 ונגד ביתו ועל-ידו החזיק חסוש בן-חשכניה :

ב' ומל
ג' טסו' ועי ער

ג' סט' א'

ב' סט' א'
כליש

חית בטסו' ח'ב

ו' רע"ג

ח' דסמ'

מדה שנית החזיק מלכיה בן-חלם וחשוב בן-
 פחת מואב ואת מגדל התנורים : ועל-
 ידו החזיק שלום בן-הלויש שר חצי פלך
 ירושלם הוא וכנותיו : את שער הנביא החזיק
 חנון וישבי ונוח המה בנוהו ויעמידו דלתותיו
 מנעוליו וכריחיו ואלף אמה בחומרה עד שער
 השפות : ואת שער האשפורת החזיק
 מלכיה בן-דכב שר פלך בית הכרם הוא יכננו
 ויעמיד דלתותיו מנעוליו וכריחיו : ואת שער העין
 החזיק שלון בן-כל-חזה שר-פלך המצפה הוא
 יכננו ויסללנו ויעמידו דלתותיו מנעוליו וכריחיו
 ואת חומרת ברכת השלח לגן המלך ועד-
 המעלות היודרות מעיר דויד : אחריו החזיק
 נחמיה בן-עזובוק שר חצי פלך בית צור עד נגד
 קברי דויד ועד הכרכרה העשויה ועד בירת
 הגברים : אחריו החזיקו הלויים רחום בן-
 בני-על-ידו החזיק חשכיה שר חצי-פלך קעילה
 לפלכו : אחריו החזיקו אחיהם בוי בן-
 הנרד שר חצי פלך קעילה : ויחזק על-ידו
 עזר בן-ישוע שר המצפה מדה שנית מנגד עלת
 הנשק E. iii.

ג' ומל
ב' רע

ב' ומל
ב'

יעמיו
ק

ב' ומל
כל סיע' מל
ב'

ב' ח' סס'
וז' מל

ב' ומל
ב'

ח' דעמ'

ו' ח' סס'

הַנֶּשֶׁק הַמִּקְצָע : אַחֲרָיו הַחֲרָה הַחֹזֶק בְּרוּךְ
 בֶּן־זָבִי מֵדָה שְׁנִית מִן־הַמִּקְצָע עַד־פֶּתַח בֵּית
 אֱלִישִׁיב הַכֶּהֵן הַגָּדוֹל : אַחֲרָיו הַחֹזֶק מֵרְמוֹת
 בֶּן־אֹרִיָּה בֶּן־הַקּוֹץ מֵדָה שְׁנִית מִפֶּתַח בֵּית
 אֱלִישִׁיב וְעַד־תְּכֵלִית בֵּית אֱלִישִׁיב : וְאַחֲרָיו
 הַחֹזֶק הַכֹּהֲנִים אֲנָשֵׁי הַכֶּבֶד : אַחֲרָיו הַחֹזֶק
 בְּנִימָן וַחֲשׁוּב נֶגֶד בֵּיתָם אַחֲרָיו הַחֹזֶק עֲזַרְיָהוּ בֶּן־
 מַעֲשִׂיָּה בֶּן־עֲנַנְיָה אֶעֱל בֵּיתוֹ : אַחֲרָיו הַחֹזֶק
 בְּנָוִי בֶּן־חֲנַדָּד מֵדָה שְׁנִית מִבֵּית עֲזַרְיָה עַד־
 הַמִּקְצָע וְעַד־הַפֶּנֶה : פֶּלֶל בֶּן־אֹוִי מִנְּגֵד
 הַמִּקְצָע וְהַמְּגִדֵל הַיּוֹצֵא מִבֵּית הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן
 אֲשֶׁר לַחֲצַר הַמִּטְרָה אַחֲרָיו פְּדִיָּה בֶּן־פְּרַעֲשׁ :
 וְהַנְּתִינִים הָיוּ יֹשְׁבִים בְּעַפְלָה עַד נֶגֶד שַׁעַר הַמַּיִם
 לַמִּזְרָח וְהַמְּגִדֵר הַיּוֹצֵא : אַחֲרָיו הַחֹזֶק
 הַתְּקַעִים מֵדָה שְׁנִית מִנְּגֵד הַמְּגִדֵל הַגָּדוֹל
 הַיּוֹצֵא וְעַד חוֹמַת הָעַפְלָה : מַעֲלֵי שַׁעַר הַסּוּסִים
 הַחֹזֶק הַכֹּהֲנִים אִישׁ לִנְגֵד בֵּיתוֹ : אַחֲרָיו
 הַחֹזֶק צְדוּק בֶּן־אִמֶּר נֶגֶד בֵּיתוֹ וְאַחֲרָיו הַחֹזֶק
 שְׁמַעְיָה בֶּן־שַׁכְנִיָּה שֹׁמֵר שַׁעַר הַמִּזְרָח : אַחֲרָיו
 הַחֹזֶק חַנְּנִיָּה בֶּן־שְׁלֹמִיָּה וַחֲנוּן בֶּן־צִלְף הַשֹּׁשֵׁי
 מֵדָה

זכי נ חס ק
 כ' כענן
 כ' כתי ליע'
 ין סקו עד ועד
 5 5
 כ' חד מל
 יחד חס
 חזריו ק'
 5

מֵדָה שְׁנִי אַחֲרָיו הַחֹזֶק מְשֻׁלָּם בֶּן־בְּרַכְיָה נֶגֶד
 נִשְׁבַּתוּ : אַחֲרָיו הַחֹזֶק מַלְכִּיָּה בֶּן־הַצֶּרְפִּי עַד־
 בֵּית הַנְּתִינִים וְהַרְכָּלִים נֶגֶד שַׁעַר הַמַּמְקָד וְעַד
 עֲלִית הַפֶּנֶה : וּבֵין עֲלִית הַפֶּנֶה לְשַׁעַר הַצֶּאֱזָן
 הַחֹזֶק הַצֶּרְפִּים וְהַרְכָּלִים : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
 שָׁמַע סַנְבַּלַּט בֶּן־אֲנַחְנוּ בֹנִים אֶת־הַחוֹמָה וַיַּחַר
 לוֹ וַיִּכְעַס הַרְבֵּה וַיִּלְעַג עַל־הַיְהוּדִים : וַיֹּאמֶר
 לִפְנֵי אֶחָיו וַחֲרָיו שְׁמֵרוֹן וַיֹּאמֶר מַה הַיְהוּדִים
 הָאֵמְלִלִים עֹשִׂים הַיְעוּזוּ לָהֶם הַיּוֹזְבָחוֹ הַיִּבְלוּ
 בַּיּוֹם הַזֶּה וְאֵת הָאֲבָנִים מֵעֲרֻמוֹת הָעֵפֶר וְהַמָּה
 שְׂרוּפוֹת : וְטוֹבִיָּה הַעֲמַנִי אֶעֱלוּ וַיֹּאמֶר גַּם
 אֲשֶׁר־הֵם בֹּנִים אִם־יַעֲלֶה שׁוֹעַל וּפְרָץ חוֹמַת
 אֲבִיָּהֶם : שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ כִּי־הִינּוּ בֹזֵה וְהַשֵּׁב
 חֲרַפְתָּם אֶל־רַאשֵׁם וְתַגֵּם לְבוֹה בְּאֶרֶץ שְׁכִינָם :
 וְאֶל־תִּבְסֵם עַל־עוֹנֵיכֶם וַחֲטֹאתֶיכֶם מִלִּפְנֵיךְ אֶל־
 תִּמְחָה כִּי הִכְעִיסוּ לִנְגֵד הַבֹּנִים : וַנִּכְנַה אֶת־
 הַחוֹמָה וַתִּקְשֶׁר כָּל־הַחוֹמָה עַד־חֲצִיָּה וַיְהִי לִבִּי
 לַעֲמֹת : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע סַנְבַּלַּט וְטוֹבִיָּה
 וְהָעֲרַבִים וְהָעֲמֻנִים וְהָאֲשֻׁדִים כִּי־עָלְתָה
 אֲדוּכָה

אחריו ק'
 5
 נ חס
 ב' כטע כס'
 כ' ח' מל
 יד סקו כטעס
 דכנח ומרכח
 כטוכ
 משמשין
 לטטחח

ארוכה לחומר ירושלם כי החלו הפרעים להסתם ויחר להם מאד : ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה : ונתפלל אל-אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם : ויאמר יהודה בשל פח הסכל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה : ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר נבא אל-תוכם והרגנום והשבתנו את-המלאכה : ויהי כאשר באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל-המקמות אשר תשובו עלינו : ואעמיד מתחיתו למקום מאחרי לחומר בצחחיים ואעמיד את-העם למשפחות עם-חרבתיהם רמחיהם וקשתתיהם : וארא ואקום ואמר אל-החורים ואל-הסנגים ואל-יתר העם אל-תיראו מפניהם את-אדני הגדור והנורא זכרו וחלחמו על-אחיכם בניכם ובנותיכם נשיכם ובתיכם : ויהי כאשר שמעו איבינו כי-גודע לנו ויפר האלהים ארת-עצתם ונשוב כלנו אל-החומה איש אל-מלאכתו : ויהי מן-היום ההוא

בנחמיה
ק
ל רט' וז' רגז
ק' טסו' אל
וזל וזל על

ל כנעס

ל נשכ

פ

ההוא חצי נערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגלים והקשתות והשרינים והשרים אחרי כל-בית יהודה : הפנים בחומה והנשאים בסכר עמשים באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחוקת השלח : והבונים איש חרבו אסורים על-מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי : ואמר אל-החורים ואל-הסנגים ואל-יתר העם המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על-החומה רחוקים איש מאחיו : במקום אשר תשמעו את-קול השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו : ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים : גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיה לנו הלילה משמר והיום מלאכה : ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי אין אנחנו פשטים בגדינו ה' איש שלחו המים : ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל-אחיהם היהודים : ויש אשר אומרים בגינו ובנותינו אנחנו רבים ונקחה

ל יכע ע'

ג

ל ומל

ל ומל

ק טסו' אל
וזל וזל על

ז מל כלש'

ז טסו' חית
בחז וזל חז

רגז

F. I.

בית אבותם וזרעם אם מישראל הם : בני
 דליה בני טוביה בני נקודא שש מאות ארבעים
 ושנים : ומן הכהנים בני חביה בני הקוזן
 בני ברזלי אשר לקח מבגורת ברזלי הגלעד
 אשה ויקרא על שמם : אלה בקשו בתכם
 המתחשים ולא נמצאו ויגאלו מן הכהנה :
 ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש
 הקדשים עד עמד הכהן לאורים ותמים :
 כל הקהל כאחד ארבע רבוצ אלפים שלש
 מאות וששים : מלבד עבדיהם ואמהתיהם
 אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה
 ולהם משרדים ומשררות מאתים וארבעים
 וחמשה : סוסייהם שבע מאות שלשים וששה
 פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה : גמלים
 ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששרת
 אלפים שבע מאות ועשרים : ומקצת ראשי
 האבות נתנו למלאכה התרשתא נתן לאוּזר
 זהב דרבמנים אלף מורקות חמשים בתגורת
 כהנים שלשים וחמש מאות :
 ומראשי האבות נתנו לאוּזר המלאכה
 זהב

ה' חס' י' ט' ט'
 ג'
 ה' לט' כס'
 ב' וכס'
 ג'
 ט' וז' לאורים
 ולתומים
 ז'
 מתחלק חכיו
 גמליהם
 כולחן קמטן
 ב' מל'
 ג'

זהב דרבמנים שתי רבזות וכסף מנים אלפים
 ומאתים : ואשר נתנו שארית העם זהב
 דרבמנים שתי רבוצ וכסף מנים אלפים
 ובתנות כהנים ששים ושבעה :
 ח וישבו הכהנים והלויים והשוערים
 והמשרדים ומן העם והנתינים וכל ישראל
 בעריהם ויגע החדש השביעי ובני ישראל
 בעריהם : ויאספו כל העם כאיש אחד אל
 הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעוזר
 הספר להביא את ספר תורת משה אשר
 צוה יהוה את ישראל : ויביא עזרא הכהן
 את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל
 מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי : ויקרא
 בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים מן האור
 עד מחצית היום נגד האנשים והנשים
 והמבנים ואזני כל העם אל ספר התורה :
 ויעמד עזר הספר על מגדל עץ אשר עשו
 לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואורח
 וחלקיה ומעטיה על ימינו ומשמארו פדירה
 מישאר ומלביה וחשם וחשברנה זכריה מלם :
 ג

ז' א' כס' ו'
 וז' כס' א'
 ז' לט'
 מל'
 כ'
 ז' מל'
 כל ס' לט'
 בית חלקיו
 ג'

ויפתח עזרא הספר
 לעיני כל העם כי מעל כל העם היה ובמתחו
 עמדו כל העם : ויברך עזרא את יהוה
 האלהים הגדול ויענו כל העם אמן אמן
 במעור ידיהם ויקדו וישתחוו ליהוה אפים
 ארצה : וישוע ובני ושרכיה ימין עקוב שבת
 הודיה מעשיה קליסא עוריה יוזבר חנן פלאיה
 והלויים מבינים את העם לתורה והעם על-
 עמדם : ויקראו בספר בתורת האלהים
 מפרש ושום שכל ויבינו במקרא :
 ויאמר נחמיה הויג התרשתא ועזרא הכהן
 הספר והלויים המבינים את העם לכל העם
 היום קדש הוא ליהוה אלהיכם אל תתאבלו
 ואל תבכו כי בוכים כל העם בשמעם את דברי
 התורה : ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו
 ממתקים ושלחו מנורת לאין נכון לו כי קדוש
 היום לאדנינו ואל תעצבו כי חרות יהוה היא
 מעוזכם : והלויים מחשים לכל העם לאמר
 הסו כי היום קדש ואל תעצבו : וילכו כל
 העם לאכיל ולשתות ולשלח מנות ולעשות
 ט

ל וקר ובמתחו
 עמדו כל העם :
 האלהים הגדול ויענו כל העם אמן אמן
 במעור ידיהם ויקדו וישתחוו ליהוה אפים
 ארצה : וישוע ובני ושרכיה ימין עקוב שבת
 הודיה מעשיה קליסא עוריה יוזבר חנן פלאיה
 והלויים מבינים את העם לתורה והעם על-
 עמדם : ויקראו בספר בתורת האלהים
 מפרש ושום שכל ויבינו במקרא :
 ויאמר נחמיה הויג התרשתא ועזרא הכהן
 הספר והלויים המבינים את העם לכל העם
 היום קדש הוא ליהוה אלהיכם אל תתאבלו
 ואל תבכו כי בוכים כל העם בשמעם את דברי
 התורה : ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו
 ממתקים ושלחו מנורת לאין נכון לו כי קדוש
 היום לאדנינו ואל תעצבו כי חרות יהוה היא
 מעוזכם : והלויים מחשים לכל העם לאמר
 הסו כי היום קדש ואל תעצבו : וילכו כל
 העם לאכיל ולשתות ולשלח מנות ולעשות

טמחה

שמחה גדלה כי הבינו בדברים אשר הודיעו
 להם : וביום השני
 נאספו ראשי האכורת לכל העם הכהנים
 והלויים אל עזרא הספר ולהשכיר אל דברי
 התורה : וימצאו בתוב בתורה אשר צוה
 יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסבות
 בחדש השביעי : ואשר ישמיעו ויעבירו
 קורא בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו ההר
 והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי
 תמרים ועלי עץ עבות לעשת סבת כבתוב :
 ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סבות איש על-גבו
 ובחצרותיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב
 שער הפים וברחוב שער אפרים : ויעשו כל
 הקהל השבים מן השבי סבות וישבו בסבורת
 בילא-עשו מימי ישוע בן-נון בן בני ישראל עד
 היום ההוא ותהי שמחה גדלה מאד :
 ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום מן-
 היום הראשון עד היום האחרון ויעשו-חג
 שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט :
 וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו

ב וכס'
 יכ כס'
 יכ כס'
 יכ כס'
 כל סע' לית
 ביק יהושע

בני ישראל בעצום ובשקים וארמה עליהם :
ויברלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו
על חטאתיהם ועונות אבותיהם : ויקומו
על עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם
רכיעית היום ורכיעית מתודים ומשתחווים ליהוה
אלהיהם : ויקם
על מעלה הלויים ישוע ובני קדמיאל שכניה בני
שרכיה בני בנני ויועקו בקור גדול אל יהוה
אלהיהם : ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל
בני השכניה שרכיה הודיה שכניה פתחיה קומו
ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד העולם
ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכיה
ותחלה : אתה הוא יהוה
לכבודך את עשית את השמים שמי השמים וכל
עבאם הארץ וכל אשר עליה חימים וכל אשר
בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך
משתחווים : אתה הוא יהוה האלהים
אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור בשדדים
ושמת שמו אברהם : ומצאת את לכו
נאמן לפניך וכוונת עמו הברית לתת
את ארץ

את ארץ הבנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסני
והנרנשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק
אתה : ותרא את עני אבותינו במצרים ואת
זעקתם שמעת על ים סוף : ותתן את
ומפתים בפרעה וקבל עבדיו וקבל עם ארצו
כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם בהיום
הזה : והיט בקעת לפניהם ויעברו בתוך
הים כיבשה ואת רדפיהם השלכת במצולת
כמו אבן במים עזים : ובעמוד ענן הנחיתם
יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך
אשר ילכו בה : ועל הר סיני ירדת ודבר
עמהם משמים ותתן להם משפטים ושרים
ותורות אמת הקים ומצות טובים : ואת
שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים ותורה
צוית להם ביד משה עבדך : ולהם משמים
נתת להם לרעכם ומים מסלע הוצאת להם
לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ
אשר נשאת את ידך לתת להם : והם
ואבותינו הזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל
מצותיך : ויסאנו לשמע ולא זכרו נפלאותיך
אשר

סימ' כקמ' סב
ל חס' כקמ'
ה סס' וככול
ו' ול' כ'
ב
א רע'
י'
ב ומל'
ג' ל מל'
ד' ל'
ט' ל'
כ' סס' כקמ'
ול' ול'

והשערים במצות דויד שלמה בנו : כי בימי
 דויד ואסף מקדם ראש המשרדים ושירתהלה
 והודות לאלהים : וכל ישראל בימי זרובבל
 ובימי נחמיה נתנים מניות המשרדים והשערים
 דבר יום ביומו ומקדשים ללוים והלוים מקדשים
 לבני אהרן :

יחזי
 ק
 ל וז' וקצי

ל
 ל

ביום ההוא נקרא בספר משרי באוני העם י
 ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עפני ומאבי
 בקהל האלהים עד עולם : כי לא קדמו את
 בני ישראל בלחם ובמים וישבר עליו את בלעם
 לקללו ויהפך אלהינו את הקללה לברכה :

ח' מל

י' דגזין

ויהי בשמעם את התורר ויבדילו כל ערב
 מישראל : ולפני מזה אלישיב הכהן נתון
 בלשבת בית אלהינו קרוב לטוביה : ויעש

ז' י' יחידות
 ז' מל

לו לשבה גדולר ושם היו לפנים נתנים את
 המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התירוש
 והיצהר מצורת הלוים והמשרדים והשוערים
 ותרומת הכהנים : ובכל זה לא הייתי בירושלם
 כי בשנת שלשים ושתיים לארתחסתא מלך
 בכל באתי אל המלך ולקץ ימים נשאלתי מן
 המלך

פ' טעס אונטן
 זעגלח

ו' מל

המלך : ואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר
 עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי
 בית האלהים : וירע לי מאד ואשליכה את
 כל כלי בית טוביה החוץ מן הלשכה :

ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית
 האלהים את המנחה והלבונה : ואדעה כי

מניות הלוים לא נתנה ויכרחו איש לשדהו
 הלוים והמשרדים עשי המלאכה : ואריבה

כ' ח' חס' וז'
 מל
 י' כעב י'

את הסגנים ואמרה מדוע נעזב בית האלהים
 ואקבצם ואעמדם על עמדם : וכל יהודה הביאו
 מעשר הדגן והתירוש והיצהר לאוצרות :

ל' חס'

ז' מל

ואוצרה על אוצרות שלמיר הכהן ועדוק
 הסופר ופדיה מן הלוים ועל ידם חגן בן זכור
 בן מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק
 לאחיהם :

ז' מל כס'

זכרה לי אלהי על זאת ואל תמח חסדי אשר
 עשיתי בבית אלהי ובמשמריו : בימים

ההמה ראיתי ביהודה דרכים נתות בשכר
 ומביאים הערמות ועמסים על החמרים ואף

י' כטעם

יין ענבים ותאנים וכל משא ומביאים ירושלם

ביום השבת ואעיר ביום מברם ציד : הערים
ישבו בה מביאים דאנ וכל מבר ומכרים
בשבת לכני יהודה בירושלם : ואריכה את
חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע הזה
אשר אתם עשים ומחללים את יום השבת :
הלא בה עשו אבותיכם ויבא אלהינו עלינו
את כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם
מוסיפים חרון על ישראל לחלל את השבת :
ויהי כאשר צוהו שערי
ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הוללות
ואמרה אשר ראית פתחום עד אחר השבת
ומנערי העמרת על השערים לא יבוא משא
ביום השבת : וילינו הרבלים ומכרי כל ממבר
מחוץ לירושלם פעם ושתים : ואעידה בהם
ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה
אם תשגו יד אשלה בכם מן העת ההוא לא
באו בשבת : ואמרה ללוי אשר יהיו מטהרים
ובאים שמרים השערים לקדש את יום השבת
גם זאת זכרה לי אלהי וחסה עלי כרב הסדרך :
גם בימים ההם ראיתי את היהודים השיבו
נשים

ל מל ל מל

ט מל ככתו

ב בתלת ליש

ל

ב

ט

ל כטע

ל

ל

נשים אשרודיות עמוניות מואביות : וכניהם
חצי מדבר אשרודייר ואינם מכירים לדבר
יהודייר ובלשון עם ועם : ואריב עמם
ואקללם ואכרה מהם אנשים ואמרמם
ואשביעם באלהים אם תתנו בנתיכם לכניהם
ואם תשאו מבנתיהם לכניכם ולכם :
הלא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובנוים
הרבים לא היה מלך כמהו ואהוב לאלהיו היה
וייתנהו אלוהים מלך על כל ישראל גם אותו
החטיאו הנשים הנבריות : ולכם הנשמע
לעשת את כל הרעה הגדולה הזאת למעורר
באלהינו להשיב נשים נבריות : ומכני יודע
בן אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט החורני
ואכריחהו מעלי : זכרה להם אלהי על
באלי הכהנה וברית הכהנה והלויים :
וטהרתים מכל נבר ואעמיצה משמרות לפהנים
וללויים איש במלאכתו : ולקרבן העעים בעתים
מזמנות ולכבורים זכרה לי אלהי לטובה :
ל מל

יתיר וי

יתיר וי

ל ומל

ל וחל וזכה

ל בלש

ט מל ככתו

ה מל ככתו

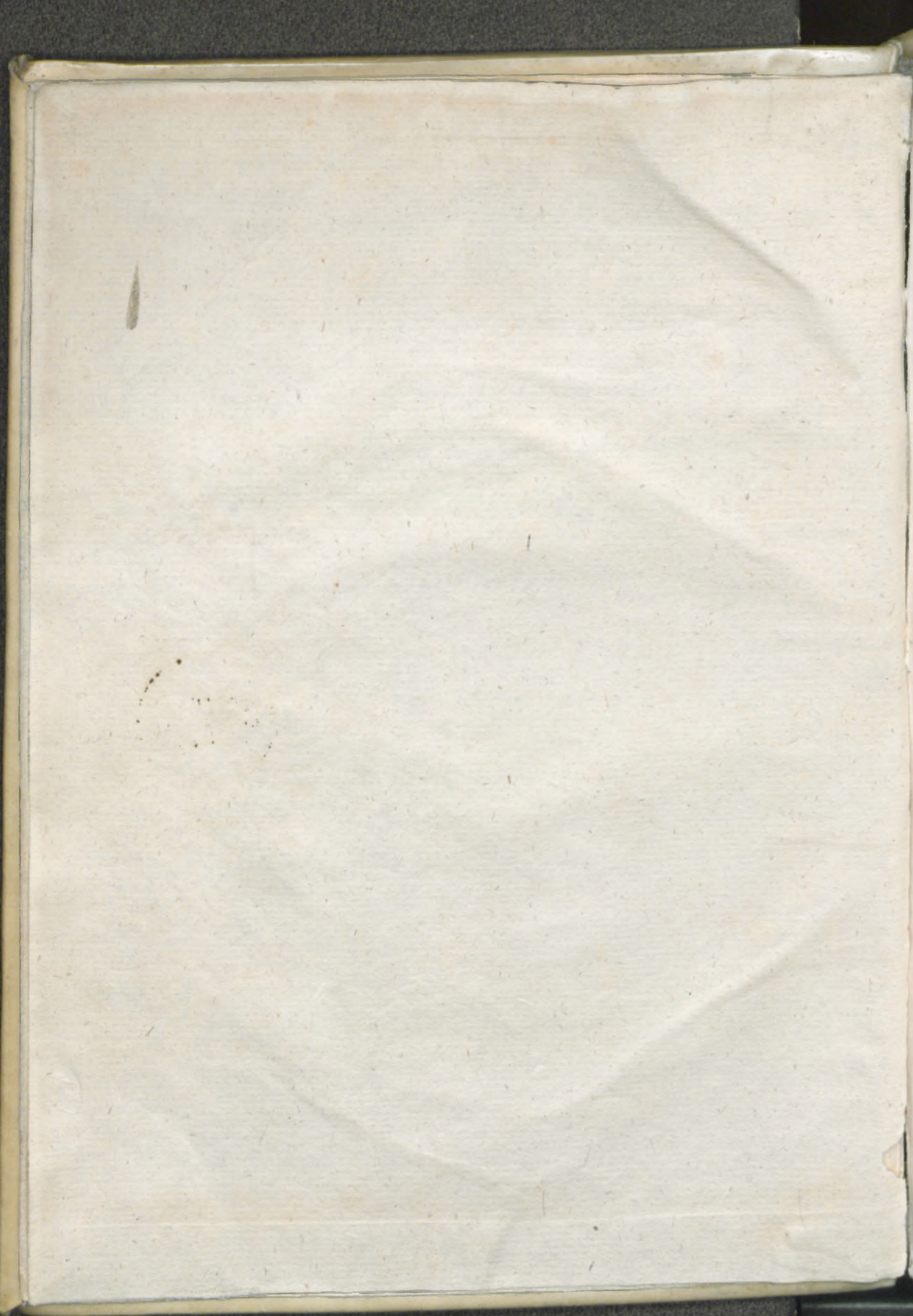
כ רשי

י חס

כ ח מל

ל

ל ומל

LIBRARY
ACADEMIC
DORSET

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

R
5477

Bibl. Bergm.
N° 76.

Inhalt:

- 1) Psalmi Davidis lingua syriaca nunc primum
editi a Thoma Erpenio cum versione Latina.
Leyden 1625.
- 2) Esdras. ex off. Rob. Stephani Paris. 1541.

